

Sygn. akt V.2 Ka 475/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

Wydział V Karny Sekcja Odwoławcza

w składzie:

Przewodniczący: SSO Sławomir Klekocki

Protokolant: Ewelina Grobelny

w obecności Magdaleny Szymańskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 10 grudnia 2015 r.

sprawy: **1.G. P. /P./**

s. F. i M.

ur. (...) w R.

oskarżonego o przestępstwo z art. 271 § 3 kk w zw. z art. 12 kk, art. 271 § 3 kk i art. 18 § 3 kk w zw. z art. 273 kk i art. 272 kk przy zast. art. 12 kk

2.A. G. /G./

s. J. i I.

ur. (...) w R.

oskarżonego o przestępstwo z art. 273 kk i art. 272 kk przy zast. art. 11 § 2 kk

3.M. G. /G./

s. A. i A.

ur. (...) w R.

oskarżonego o przestępstwo z art. 273 kk i art. 272 kk przy zast. art. 11 § 2 kk

4.D. W. /W./

s. J. i R.

ur. (...) w R.

oskarżonego o przestępstwo z art. 273 kk i art. 272 kk przy zast. art. 11 § 2 kk

5. E. C. /C./

c. M. i H.

ur. (...) w C.

oskarżonej o przestępstwo z art. 271 § 3 kk i art. 18 § 3 kk w zw. z art. 273 kk i art. 272 kk przy zast. art. 11 §2 kk na skutek apelacji, wniesionej przez prokuratora i obrońcę oskarżonego G. P.

od wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 20 marca 2015r. sygn. akt IX K 704/12

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

II. zasądza od oskarżonego G. P. na rzecz Skarbu Państwa wydatki za postępowanie odwoławcze w kwocie 10 (dziesięć) złotych oraz obciąża go opłatą za II instancję w kwocie 1140 zł. (tysiąc sto czterdzieści złotych).

SSO Sławomir Klekocki

Sygn. akt V.2 Ka 475/15

UZASADNIENIE

Na zasadzie art. 423 § 1 a kpk sąd odwoławczy ograniczy zakres uzasadnienia do tych części wyroku, których wnioski obrońcy oskarżonego G. P. dotyczyły. Wyrokiem z dnia 20 marca Sąd Rejonowy w Rybniku uznał G. P. za winnego tego, że :

1. w okresie od dnia 1 marca 2008 r. do dnia 31 marca 2010 r., w R., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc, jako prowadzący działalność gospodarczą tj. Zakład (...)–Usługowy (...) z siedzibą w R., armatorem promu w G. uprawnionym do wystawienia dokumentów w postaci żeglarskich książeczek pracy, poświadczył w nich nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne, a dotyczącej wymiaru czasu odbytej rzekomo praktyki pływania na statku żeglugi śródlądowej przez D. W., J. M., A. G. i M. G., tj. popełnienia czynu stanowiącego występki z art. 271 § 1 i 3 kk w zw. z art. 12 kk i za to na mocy art. 271 § 3 kk skazał go na karę pozbawienia wolności w wymiarze 10 miesięcy, zaś na mocy art. 33 § 2 kk orzekł grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 40,00 zł.

2. w dniu 7 kwietnia 2010 r. w R. i K., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w zamiarze aby D. W., J. M., A. G. i M. G. wyłudzić w Urzędzie Żeglugi Śródlądowej w K. poświadczenie nieprawdy w postaci decyzji administracyjnej o wydaniu im patentów żeglarskich przewoźnika żeglugi śródlądowej, ułatwił im popełnienie tego przestępstwa w ten sposób, że będąc, jako prowadzący działalność gospodarczą tj. Zakład (...) – Usługowy (...) z siedzibą w R., armatorem promu w G., uprawnionym do wystawienia dokumentów w postaci wyciągów pływania, wystawił wyciągi pływania poświadczające w swej treści nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne, a dotyczącej wymiaru czasu rzekomo odbytej praktyki pływania na statku żeglugi śródlądowej przez D. W., J. M., A. G. i M. G. tj. popełnienia czynu stanowiącego występki z art. 271 § 1 i 3 kk i art. 18 § 3 kk w zw. z art. 272 kk przy zast. art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i za to na mocy art. 271 § 3 kk w zw. z art. 11 § 3 kk skazał go na karę pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku, zaś na mocy art. 33 § 2 kk orzekł grzywnę w wysokości 120 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 40,00 zł.

Na mocy art. 85 kk, art. 86 § 1 i 2 kk połączył oskarżonemu **G. P.** wymierzone w pkt 1 i 2 kary pozbawienia wolności oraz grzywny i orzekł karę łączną 1 roku pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wysokości 120 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 40,00 zł.

Na mocy art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawiesił oskarżonemu **G. P.** wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności na okres 2 lat tytułem próby.

Na mocy art. 627 kpk i art. 633 kpk oraz art. 2 i 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonego G. P. na rzecz Skarbu Państwa opłatę w wysokości 1140zł i wydatki poniesione od chwili wszczęcia postępowania w sprawie w kwocie 56,66zł.

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca oskarżonego G. P. zaskarżając wyrok w części dotyczącej G. P. w punktach I i II zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał istotny wpływ na treść orzeczenia przez przyjęcie, że oskarżony poświadczając nieprawdę w żeglarskich książeczkach pracy co do odbytej praktyki pływania działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej podczas gdy z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż był on jedynym podmiotem występującym w przetargu na obsługę promu w G. , a pieniądze jakie otrzymał stanowiły wynagrodzenie za wykonywaną pracę. W oparciu o ten zarzut obrońca oskarżonego G. P. wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku przez przyjęcie, że czyn stanowi wypadek mniejszej wagi i warunkowe umorzenie postępowania ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

apelacja obrońcy oskarżonego nie zasługiwała na uwzględnienie. Podniesiony w apelacji zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku jest nie trafny. Tymczasem " zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku może okazać się trafny tylko wówczas, gdy podnoszący go w apelacji zdoła wykazać sądowi orzekającemu w I instancji uchybienie przy ocenie zebranego w sprawie materiału dowodowego, polegające na nieuwzględnieniu przy jej dokonywaniu - tak zasad logiki, wskazań wiedzy oraz doświadczenia życiowego, jak też całokształtu ujawnionych w sprawie okoliczności (art. 410 kpk). W sytuacji, w której takowych uchybień on nie wykazuje, poprzestając (co jest bardzo częstym zjawiskiem) na zaprezentowaniu własnej, nie liczącej się (na ogół) z wymogami tegoż art. 410 kpk, nie sposób uznać, że rzeczywiście Sąd I instancji dopuścił się przy wydaniu tego zaskarżonego orzeczenia tego rodzaju uchybienia." (wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 27.04.2006 r. II AKA 80/06 Lex nr 183575). Obrońca oskarżonego G. P. podnosił w swojej apelacji, że oskarżony został zmuszony do startowania w przetargu na wykonywanie usługi transportowej promowej i okoliczności zmusiły go do wypełnienia warunków przetargu i jak sam przyznaje do dokonania wpisów do książeczek żeglarskich A. G., M. G., J. M. i D. W.. Zdaniem obrońcy oskarżonego poświadczenie nieprawdy co do okoliczności o niewielkim znaczeniu prawnym gdyż taki dokument ma niewielkie znaczenie w obrocie prawnym. Jednak sąd rejonowy w swoim uzasadnieniu oceniając stopień społecznej szkodliwości zarzucanych oskarżonemu wyraźnie wskazał że oskarżony G. P. godził w dobro prawne o doniosłym znaczeniu jakim jest wiarygodność dokumentów a motywacją jego działania była chęć uzyskania dla siebie korzyści materialnej poprzez wygranie przetargu. Ponadto należało wziąć pod uwagę fakt, że skutki zachowania oskarżonego tj. zamieszczenie w żeglarskich książeczkach oraz wyciągach pływania nieprawdziwych informacji co do wymiaru czasu rzekomo odbytej praktyki pływania na statku żeglugi śródlądowej ułatwiło innym osobom popełnienie przestępstw. Słusznie zatem sąd I instancji ocenił stopień społecznej szkodliwości czynów jakich dopuścił się oskarżony G. P. za znaczny. Wymierzone oskarżonemu kary jednostkowe pozbawienia wolności i kary grzywny nie są karami rażąco niewspółmiernie surowymi. Z kolei przy wymierzeniu oskarżonemu kara łącznej pozbawienia wolności i grzywny sąd rejonowy zastosował zasadę kumulacji. Wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności sąd rejonowy warunkowo zawiesił oskarżonemu na okres próby 2 lat. Dolegliwość tej kary nie zdaniem sądu odwoławczego nie przekracza stopnia winy oskarżonego i prawidłowo realizuje cele zapobiegawcze w zakresie prewencji indywidualnej jak i ogólnej. Z tych też względów nie uznając zasadności zarzutów apelacji obrońcy oskarżonego, nie podzielając przytoczone na ich poparcie argumentów Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy. .O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 636 § 1 kpk.